Euroopa Liidu

Teataja

C 273

59. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

27. juuli 2016

Sisukord

II *Teatised*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Komisjon

2016/C 273/01 Komisjoni teatis — Komisjoni suunisdokument keskkonnamõju hindamise direktiivi (Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/92/EL, muudetud direktiiviga 2014/52/EL) arikli 2 lõike 3 kohaselt tehtud keskkonnaalaste hindamiste ühtlustamise kohta 1

2016/C 273/02 Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta (juhtum M.8106 – Jones Lang Lasalle / Integral UK Holding) ([1]) 7

2016/C 273/03 Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta (juhtum M.7986 – Sysco/Brakes) ([1]) ... 7

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Komisjon

2016/C 273/04 Euro vahetuskurss 8

2016/C 273/05 Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused 9

2016/C 273/06 Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused 9

ET

([1]) EMPs kohaldatav tekst

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

KOMISJONI TEATIS

Komisjoni suunisdokument keskkonnamõju hindamise direktiivi (Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/92/EL, muudetud direktiiviga 2014/52/EL) arikli 2 lõike 3 kohaselt tehtud keskkonnaalaste hindamiste ühtlustamise kohta

(2016/C 273/01)

1. Sissejuhatus

Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi [1] eesmärk on parandada keskkonnakaitset, lõimides keskkonnakaalutlused selliste avaliku ja erasektori projektide heakskiitmisel rakendatavasse otsustusprotsessi, mis nõuavad võimaliku keskkonnamõju hindamist.

Keskkonnamõju hindamise menetlus parandab ka ettevõtjate õiguskindlust avaliku ja erasektori investeeringute huvides kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega. ELi õiguse kohaselt tuleb ühe projekti keskkonnamõju mõnikord mitu korda hinnata. Iga hindamise eesmärk on teatavat laadi keskkonnakaitset võimalikult palju suurendada. Kuid õigusnõuete paljusus ja ühe projekti paralleelne hindamine võivad kaasa tuua viivitusi, lahknevusi ja halduslikku ebakindlust. Samuti võivad suureneda haldus- ja rakenduskulud ning võib esineda lahknevusi konkreetse projektiga seotud hindamiste ja konsultatsioonide vahel.

Käesolevas teatises antakse suuniseid keskkonnamõju hindamise menetluse ühtlustamiseks. Selles keskendutakse keskkonnamõju hindamise menetluse teatavatele etappidele ja selgitatakse välja viisid, kuidas keskkonnamõju hindamist ühiste ja/või koordineeritud menetluste raames ühtlustada (vt 4. peatükk). Käesolev teatis ei ole siduv ning see ei mõjuta seda, kas liikmesriigid valivad kooskõlastatud või ühise menetluse või kombineerivad neid kahte. Lõpetuseks tuleks märkida, et ELi õiguse lõpliku tõlgendamise ainupädevus on Euroopa Liidu Kohtul.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT L 26, 28.1.2012, lk 1), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiviga 2014/52/EL (ELT L 124, 25.4.2014, lk 1). Direktiiv 2011/92/EL on kodifitseeritud nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivist teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju kohta, mida on muudetud direktiividega 1997/11/EÜ, 2003/35/EÜ ja 2009/31/EÜ.

2. Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 2 lõike 3 kohased ühised ja koordineeritud menetlused

Keskkonnamõju hindamise direktiiviga ([1]) on ette nähtud kaks menetlust selliste projektide keskkonnamõju hindamise ühtlustamiseks, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt keskkonnamõju hindamise direktiivist ning muudest liidu õigusaktidest. Need on:

i) ühine menetlus ja

ii) koordineeritud menetlus.

Teatava projekti või projektiliigi suhtes võib kohaldada ühte menetlust või mõlemat menetlust kombineeritult. Koordineeritud või ühiste keskkonnamõju hindamise menetluste kohaldamisega välditakse kattuvust ja liigset tööd, kasutatakse täielikult ära sünergia ja minimeeritakse lubade andmiseks kuluvat aega, st ühtlustatakse kogu protsessi. Liikmesriigid võivad kehtestada koordineeritud ja/või ühised menetlused, mis vastavad asjaomaste direktiivide nõuetele, kui võetakse arvesse nendega ette nähtud konkreetset korda.

Ühise menetluse puhul korraldavad liikmesriigid konkreetse projekti puhul keskkonnamõju ühekordse hindamise. See ei mõjuta muude ELi õigusaktide sätteid, milles võib olla sätestatud teisiti ([2]). Keskkonnamõju hindamise direktiivi kohaselt tehtud ühekordne hindamine asendab konkreetse projekti mitmekordset hindamist. Ühekordse hindamisega tagatakse, et projekt on kooskõlas kohaldatava õigustikuga.

Koordineeritud menetluse raames määravad liikmesriigid asutuse, kes koordineerib projekti keskkonnamõju erinevaid hindamisi. See ei mõjuta muude ELi õigusaktide sätteid, milles võib olla sätestatud teisiti. Kõigi keskkonnamõju hindamiste eest vastutava ühtse kontaktpunkti olemasolu võib suurendada selgust ja tõhusust nii projektiarendajate kui ka haldusasutuste jaoks ning pakkuda suuniseid kogu menetluse vältel. Määratud haldusasutusel on koordineerimisel keskne roll ja ta tagab, et keskkonnamõju hindamine toimuks sujuvalt.

Liikmesriigid võivad iga menetluse puhul valida erineva lähenemisviisi. Mõned liikmesriigid on keskkonnamõju hindamise direktiivi artikli 2 lõikes 3 osutatud koordineeritud ja/või ühised menetlused ([3]) juba kasutusele võtnud. Liikmesriigi kohustus on tagada artikli 2 lõike 3 ülevõtmine ja rakendamine, tehes sealhulgas teatavaid muudatusi oma siseriiklikes õigusaktides.

Seepärast oleks juhuks, kui liikmesriik otsustab rakendada ühist menetlust, asjakohane näha ette teatava projekti keskkonnamõju ühekordne hindamine. Kui liikmesriik otsustab rakendada koordineeritud menetlust, oleks asjakohane määrata asutus individuaalsete hindamiste koordineerimiseks.

See, millises ulatuses tuleb direktiivi ülevõtvaid siseriiklikke õigusakte muuta, sõltub samuti sellest, kas liikmesriigid on keskkonnamõju hindamise lõiminud projektide kehtivate teostusloamenetluste, muude menetluste või keskkonnamõju hindamise direktiivi eesmärkide täitmiseks kehtestatud menetlustega (keskkonnamõju hindamise direktiivi artikli 2 lõige 2).

([1]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 2 lõikes 3 on sätestatud:
„3. *Selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt käesolevast direktiivist ning nõukogu direktiivist 92/43/EMÜ ja/või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2009/147/EÜ, tagavad liikmesriigid asjakohasel juhul, et kohaldatakse koordineeritud ja/või ühist menetlust, mis vastab kõnealuste liidu õigusaktide nõuetele.*
Selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt käesolevast direktiivist ning muudest liidu õigusaktidest kui esimeses lõigus loetletud direktiivid, võivad liikmesriigid ette näha koordineeritud ja/või ühised menetlused.
Liikmesriigid püüavad esimeses ja teises lõigus osutatud koordineeritud menetluse raames koordineerida asjaomaste liidu õigusaktidega nõutavaid konkreetse projekti keskkonnamõju eraldiseisvaid hindamisi ja määravad selle jaoks asutuse, ilma et see piiraks muude asjaomaste liidu õigusaktide kohaldamist, millest tuleneb teisiti.
Liikmesriigid püüavad esimeses ja teises lõigus osutatud ühise menetluse raames tagada asjaomaste liidu õigusaktidega nõutava konkreetse projekti keskkonnamõju ühtse hindamise, ilma et see piiraks muude asjaomaste liidu õigusaktide kohaldamist, millest tuleneb teisiti.
Komisjon annab suuniseid koordineeritud või ühismenetluste korraldamiseks projektide puhul, mille hindamist nõutakse samaaegselt nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivide 92/43/EMÜ, 2000/60/EÜ, 2009/147/EÜ või 2010/75/EL alusel."

([2]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 2 lõike 3 neljandas lõigus on sätestatud, et selles osutatud ühist menetlust kohaldatakse „ilma et see piiraks muude asjaomaste liidu õigusaktide kohaldamist, millest tuleneb teisiti.".

([3]) Näiteks nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ (keskkonnamõju hindamise direktiiv), on ette nähtud järgmine võimalus: „Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi ja terviklikku reostusennetust ja -tõrjet käsitleva nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ nõuete täitmiseks ette näha üheainsa menetluse." (artikkel 2a).

Komisjonile tehti ülesandeks anda suuniseid koordineeritud ja/või ühiste menetluste kehtestamiseks selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt keskkonnamõju hindamise direktiivist ja direktiivist 92/43/EMÜ (elupaikade direktiiv), ([1]) 2000/60/EÜ (veepoliitika raamdirektiiv), 2009/147/EÜ (linnudirektiiv) ([2]) või 2010/75/EL (tööstusheidete direktiiv). Komisjon on seisukohal, et sellised suunised on kooskõlas direktiivi 2014/52/EL põhjendusega 37, ([3]) mida liikmesriigid peaksid arvesse võtma keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi rakendamisel.

Kuigi ühtlustamine on kohustuslik – „vajaduse korral" – seoses keskkonnamõju hindamise ning elupaikade direktiivi ([4]) ja/või linnudirektiivi kohase asjakohase hindamisega, võivad liikmesriigid iseseisvalt otsustada, kas seda kohaldada keskkonnamõju hindamise direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi või tööstusheidete direktiivi suhtes.

3. **Ühtlustatud menetluste kavandamine**

Ühtlustamise eesmärk on luua paindlik ja kõike hõlmav lähenemisviis, mida oleks võimalik kohandada iga projektiga, kahjustamata sealjuures keskkonnaalaseid eesmärke või individuaalsete hindamiste mõju. Ühtlustamine aitab projektiarendajal võtta arvesse kohaldatavaid hindamisi, asjaga seotud asutusi ja konsulteerimisprotsessi. See aitab vältida hindamise dubleerimist ja viivitusi nende tegemisel.

Sõltumata sellest, kas valitakse ühine või koordineeritud menetlus või nende kahe kombinatsioon, tuleb vajalike keskkonnaalaste hindamiste ulatus varakult kindlaks määrata. See võimaldab teha kindlaks keskkonnategurid, mida projekt tõenäoliselt märkimisväärselt mõjutab. Mis puudutab tõhusust, siis ühtlustatud koordineeritud ja/või ühised menetlused loovad õiguskindlust ja õiguslikku stabiilsust. Selline lähenemisviis lihtsustab erinevate direktiividega nõutud keskkonnaaruannete ja teabe koostamist.

Kui kohaldatakse ühist menetlust, soovitab komisjon liikmesriikidel koostada üks terviklik keskkonnamõju aruanne, mis sisaldab kõigi tehtud hindamiste põhjal saadud teavet. Süstemaatilise hindamismenetluse ja kõigi asjaomaste direktiivide nõuetele vastavuse tagamiseks on soovitatav hinnata projekti kõiki asjakohaseid aspekte kohe algusest peale. Koordineeritud menetluse puhul haldab erinevaid hindamisi määratud asutus. Ühine hindamine seevastu tähendab, et tehakse vaid üks keskkonnamõju hindamine.

3.1. *Keskkonnamõju hindamine ja asjakohane hindamine*

Keskkonnamõju hindamise direktiivis on sätestatud, et selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb nii keskkonnamõju hindamise direktiivist kui ka elupaikade direktiivist, eriti elupaikade direktiivi artikli 6 lõigetest 3 ja 4 (asjakohane hindamine), ja/või linnudirektiivist, tagavad liikmesriigid vajaduse korral koordineeritud ja/või ühised menetlused, mis vastavad kahe kõnealuse direktiivi nõuetele.

Sõna „tagavad" keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 2 lõike 3 esimeses lõigus tähendab, et menetlused on kohustuslikud; seevastu sama artikli teises lõigus kasutatud verb „võivad" tähendab, et on olemas valikuvõimalus. Sõnad „asjakohasel juhul" osutavad sellele, kas nimetatud kaks menetlust on kõnealuse juhtumi puhul tegelikult asjakohased. Teisisõnu, kui asjaomase projekti puhul on vaja teha keskkonnamõju hindamine nii keskkonnamõju hindamise kui ka elupaikade direktiivi alusel, kohaldatakse koordineeritud või ühist menetlust, välja arvatud juhul, kui see ei ole kõnealuse projekti puhul asjakohane. Asjaomane liikmesriik võib otsustada, kas menetlus on asjakohane või mitte.

([1]) Käesolevas suunisdokumendis pööratakse erilist tähelepanu elupaikade direktiivi artikli 6 lõigete 3 ja 4 kohasele „asjakohasele hindamisele" seoses mõjuga Natura 2000 aladele, st elupaikade direktiivi kohastele ühenduse tähtsusega aladele ja erikaitsealadele ning linnudirektiivi kohastele linnualadele. Lisaks asjakohasele hindamisele võivad hindamismenetlused tuleneda elupaikade direktiivi artiklite 12 ja 16 ning linnudirektiivi artiklite 5 ja 9 kohaldamisest.

([2]) Vastavalt elupaikade direktiivi artiklile 7 kohaldatakse linnudirektiivi kohaselt klassifitseeritud linnualade suhtes samuti elupaikade direktiivi artikli 6 kohaseid asjakohase hindamise sätteid.

([3]) „(37) Juhul kui keskkonnaküsimustega seotud hindamiskohustus tuleneb samaaegselt nii käesolevast direktiivist kui ka direktiivist 92/43/EMÜ ja/või direktiivist 2009/147/EÜ, peaksid liikmesriigid asjakohasel juhul ja oma konkreetset korralduslikku eripära arvestades keskkonnaküsimuste hindamise tulemuslikkuse parandamiseks, halduskeerukuse vähendamiseks ja majandusliku tasuvuse suurendamiseks tagama kõnealuste direktiivide nõuetele vastavad koordineeritud ja/või ühised menetlused. Juhul kui keskkonnaküsimustega seotud hindamiskohustus tuleneb samaaegselt nii käesolevast direktiivist kui ka mõnest muust liidu õigusaktist, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2000/60/EÜ, direktiivist 2001/42/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2008/98/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2010/75/EL ja direktiivist 2012/18/EL, peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada koordineeritud ja/või ühised menetlused, mis vastavad liidu asjaomase õigusakti nõuetele. Koordineeritud või ühiste menetluste kehtestamisel peaksid liikmesriigid määrama vastavate ülesannete täitmise eest vastutava asutuse. Institutsioonilisi struktuure arvestades peaks liikmesriikidel, kui nad seda vajalikuks peavad, olema võimalik määrata rohkem kui üks asutus."

([4]) Keskkonnamõju hindamise direktiivi artikli 2 lõike 3 esimene lõik.

3.2. *Keskkonnamõju hindamine ja ELi muud õigusaktid*

On projekte, mille puhul tuleneb keskkonnamõju hindamise kohustus keskkonnamõju hindamise direktiivist ja muudest ELi õigusaktidest kui elupaikade direktiiv (nt veepoliitika raamdirektiiv või tööstusheidete direktiiv). Sellistel juhtudel võivad liikmesriigid kohaldada koordineeritud menetlust, ühist menetlust või nende kahe kombinatsiooni. Liikmesriigil ei ole kohustust sellistes olukordades keskkonnamõju hindamisi ühtlustada.

Näiteks teatavad keskkonnamõju hindamise direktiivis loetletud projektid võivad mõjutada kaitsealuseid liike ja elupaiku Natura 2000 aladel või põhjustada muutusi veekogudes. Projektidele, mis hõlmavad nii keskkonnamõju hindamise direktiivis kui ka tööstusheidete direktiivis nimetatud käitisi, kohaldatakse mõlema direktiivi nõudeid. Võimaluse korral tuleks hindamisel kasutada ühist menetlust, mis muudab andmete kogumise, avaliku konsulteerimise ja hindamisprotsessi enda tõhusamaks.

4. **Keskkonnamõju hindamise ühtlustamise parimad tavad**

4.1. *Keskkonnamõju hindamise aruande koostamine*

Keskkonnamõju hindamise aruande sisu võib erinevatel juhtudel erineda, sõltuvalt projekti eripärast ja tõenäoliselt mõjutatavatest keskkonnanäitajatest. Andmed ja teave, mida projektiarendaja keskkonnamõju hindamise aruandesse lisab, peaksid olema kooskõlas keskkonnamõju hindamise direktiivi IV lisaga ([1]). ELi või siseriiklike õigusaktide kohaselt nõutavat teavet ja muude hindamiste tulemusi võiks vajaduse korral arvesse võtta, et vältida hindamiste dubleerimist. Asjaomased õigusaktid hõlmavad asjakohast hindamist elupaikade direktiivi, tööstusheidete direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi kohaselt.

Võttes aga arvesse keskkonnamõju hindamise ja asjakohase hindamise erinevusi, peavad asjakohase hindamise jaoks vajalik teave ja sellega seotud järeldused olema keskkonnamõju hindamise aruandes kergesti kindlaks tehtavad. Keskkonnamõju hindamise menetluse käigus kogutud teave ei saa asendada asjakohase hindamisega seotud teavet, kuna kumbki menetlus ei ole teise suhtes ülimuslik.

Keskkonnamõju hindamise aruandes esitatava keskkonnateabe ulatuse ja üksikasjalikkuse astme kehtestamine (st hindamisulatuse määramine) on vabatahtlik. Siiski peab pädev asutus esitama arvamuse arendaja poolt keskkonnamõju hindamise aruandes esitatava teabe ulatuse ja üksikasjalikkuse astme kohta, kui arendaja seda taotleb. Eriti võetakse arvesse projekti eripärasid, sealhulgas selle asukohta, tehnilist võimsust ning tõenäolist keskkonnamõju ([2]).

Ulatuse määramine võib olla kasulik juhul, kui asjaomaste direktiivide kohaseid ühiseid ja koordineeritud menetlusi saaks mitut moodi kombineerida. Näiteks keskkonnamõju hindamine ning asjakohane hindamine võib toimuda kas ühise või koordineeritud menetlusena. Veepoliitika raamdirektiivi ja tööstusheidete direktiivi kohase hindamise saaks vajaduse korral lisada. Veepoliitika raamdirektiivi ja tööstusheidete direktiivi kohase hindamise võib teha koos keskkonnamõju hindamise ja asjakohase hindamisega, või neid omavahel koordineerida.

Kvaliteetse keskkonnateabe tagamiseks on soovitav muuta hindamisulatuse määramine kohustuslikuks sammuks ühtlustatud hindamise protsessis. Hindamisulatuse määramiseks mõistlike tähtaegade kehtestamine võib aidata keskkonnamõju hindamisi ühtlustada. Hindamisulatuse määramine on kasulik ka projekti arendajale, tagades läbipaistvuse ja õiguskindluse. Varajane koordineerimine pädevate asutuste, üldsuse ja arendaja vahel enne hindamise alustamist võib seega muuta kogu protsessi lihtsamaks ja teha võimalikud probleemid kohe alguses kindlaks.

Koordineeritud menetluse puhul võimaldab ühtlustamine arendajal koordineerida erinevate keskkonnahindamiste jaoks vajalike andmete kogumist ja menetluste juhtimist. Ideaaljuhul peaks seda tegema selleks määratud koordinaator või pädev asutus. Nii oleks võimalik kooskõlastada individuaalsete aruannete koostamist.

On soovitatav, et riigiasutused looksid riikliku või piirkondliku andmebaasi, mis sisaldab teavet keskkonnaseisundi kohta enne projekti elluviimist. Näiteks elektrooniline edastussüsteem või veebipõhine platvorm võivad lihtsustada ja aidata koondada olemasolevaid andmekogumise ja -levitamise vahendeid.

Kui keskkonnamõju hindamist ja asjakohast hindamist käsitletakse ühise menetlusena, mida täiendab koordineeritud menetlus muude kohaldatavate hindamiste arvessevõtmiseks, on ühist ja koordineeritud menetlust võimalik omavahel kombineerida. Sõltuvalt hindamisulatusest ja projekti laadist oleks kõige parem koostada üks terviklik keskkonnamõju hindamise aruanne.

([1]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikkel 5.
([2]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 5 lõige 2.

KESKKONNAMÕJU HINDAMISE ARUANDE KOOSTAMISE SUUNISED

— Arendajad peaksid vastavalt pädeva asutuse nõuandele alustama andmete kogumisega niipea kui võimalik, projekti ettevalmistamise etapis.

— Hindamisulatuse määramine on hea tava nii ühise, koordineeritud kui ka kombineeritud menetluse puhul. See võimaldab üldise keskkonnaaruande ulatust ja sisu kergemini määrata ning tagada, et mitmesuguste keskkonnahindamiste põhjal esitatav teave on sidus.

— Kui liikmesriik otsustab kohaldada ühist menetlust, tuleks keskkonnamõju hindamise aruanne koostada eelistatavalt ühe dokumendina, mis sisaldab kogu vajalikku teavet ja järeldusi. Selles tuleks käsitleda projektiga seoses tehtava iga keskkonnamõju hindamise konkreetseid aspekte.

— Kui liikmesriik otsustab kohaldada koordineeritud menetlust, võib arendaja koostada rohkem kui ühe keskkonnamõju hindamise aruande. Need võib hiljem koondada ühte dokumenti. Teise võimalusena võiks kooskõlastada nende sisu.

4.2. *Konsulteerimine ja üldsuse osalemine*

Üldsuse osalemine on oluline samm keskkonnamõju hindamise menetluses ja kooskõlas ELi rahvusvaheliste kohustustega, mis tulenevad Århusi konventsioonist ([1]). Keskkonnamõju hindamise direktiivis on sätestatud üldsuse kaasamist käsitlevad siduvad nõuded ([2]). Keskkonnamõju hindamise aruandega seoses on asjaomase üldsusega konsulteerimise miinimumtähtaeg vähemalt 30 päeva ([3]). Üldsuse osalemise tagamine keskkonnamõju hindamisega seoses võimaldab konsultatsioone vastavalt asjaomase hindamise eripäradele tõhusalt tähtsuse järjekorda seada. Hea tava on teavitada üldsust ja see kaasata keskkonnamõju hindamise menetluse algusest peale, st hindamisulatuse määramise etapis. See kehtib ka elupaikade direktiivi kohaste hindamismenetluste puhul.

Ühise menetluse puhul tuleb keskkonnamõju hindamise aruanne teha üldsusele kättesaadavaks mõistliku aja jooksul. Üldsusele tuleb anda võimalus tõhusalt osaleda keskkonnaalaste otsuste tegemisel ([4]).

Koordineeritud menetluse puhul saab koordineerimise eest vastutav määratud asutus tagada, et paralleelselt keskkonnamõju hindamise direktiivi kohaselt koostatud teabele on üldsusel juurdepääs teabele ja võimalus osaleda vastavalt keskkonnamõju hindamise direktiivi artikli 6 lõigetele 3 ja 4 ning muudele ELi õigusaktidele, milles käsitletakse üldsusega konsulteerimist ja üldsuse osalemist.

KONSULTEERIMIST JA ÜLDSUSE OSALEMIST KÄSITLEVAD SUUNISED

— Üldsuse osalemine ja üldsusega konsulteerimine tuleks ette näha ühtlustatud menetluste erinevates etappides. On soovitatav kaasata üldsus varakult, hindamisulatuse määramise etapis.

— Kui vajalike hindamiste tarvis on vaja mitut avalikku konsultatsiooni, tuleks neid pidada kas ühtse integreeritud konsultatsioonimenetluse raames või koordineeritud menetluste kaudu.

— Üldsuse teavitamiseks ja üldsusega konsulteerimiseks mõistlike maksimumtähtaegade kehtestamine teeb menetluse lihtsamaks ja tõhusamaks nii pädevate asutuste kui ka arendajate jaoks.

4.3. *Otsuste tegemine*

Erinevalt keskkonnamõju hindamise direktiivist, on elupaikade direktiivi artikli 6 lõikes 3 sätestatud, et asjakohase hindamise tulemused on projekti teostusloa taotlemisel siduvad. See tähendab, et pädevad asutused ei saa anda projektile luba enne, kui asjakohase hindamise tulemusel jõutakse järeldusele, et projekt ei avalda negatiivset mõju asjaomase Natura 2000 ala terviklikkusele.

Kui konkreetse projekti puhul on samaaegselt vaja kohaldada keskkonnamõju hindamist ja asjakohast hindamist, kohaldatakse ühist või koordineeritud menetlust. Kogemus näitab, et ühine menetlus, mis hõlmab nii keskkonnamõju hindamist kui ka asjakohast hindamist, tagab parema hindamiskvaliteedi ning on soovitav viis nende kahe hindamise

([1]) See on nõutud keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooniga (Århusi konventsioon), millega Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on ühinenud.
([2]) Ka veepoliitika raamdirektiiv ja tööstusheidete direktiiv sisaldavad sätteid üldsuse osalemise kohta. Liikmesriigid peavad asjakohastel juhtudel tagama nende sätete järgimise.
([3]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikli 6 lõige 7.
([4]) Keskkonnamõju hindamise muudetud direktiivi artikkel 6.

läbiviimiseks. Seega, kui otsustatakse teostusluba anda või keelduda selle andmisest projektile, mida on hinnatud nii keskkonnamõju hindamise direktiivi kui ka elupaikade direktiivi artikli 6 lõike 3 kohaselt, tuleks otsusele eelistatavalt lisada teave asjakohase hindamise kohta ning otsus peab olema kooskõlas asjakohase hindamise tulemustega (või elupaikade direktiivi artikli 6 lõikes 4 sätestatud nõuetega, mida kohaldatakse erijuhtudel) ([1]).

Kui keskkonnamõju hindamise otsusega nähakse ette meetmed olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, ennetamiseks või vähendamiseks ja võimaluse korral leevendamiseks, ning menetlused sellise mõju jälgimiseks, on keskkonnamõju ühtlustatud hindamise kontekstis soovitatav lisada teave alternatiivsete lahenduste, leevendusmeetmete ja vajaduse korral Natura 2000 aladega seoses kindlaks tehtud hüvitusmeetmete kohta.

OTSUSTE TEGEMISE SUUNISED

— Keskkonnamõju hindamise ja asjakohase hindamise ühine menetlus tagab parema kvaliteedi, kuna see hõlmab ka avalikku arutelu. Kui võetakse vastu otsus anda projektile luba või sellest keelduda, on soovitatav lisada otsusele teave asjakohase hindamise kohta, ning otsus peab olema kooskõlas kõnealuse hindamise tulemustega.

— Ühtlustatud hindamiste põhjal tehtud otsus võib hõlmata ka teavet alternatiivsete lahenduste, leevendusmeetmete ja vajaduse korral Natura 2000 aladega seoses hüvitusmeetmete kohta, mis on kindlaks tehtud asjakohase hindamise või üldise keskkonnamõju hindamise aruande kontekstis.

([1]) Vastavalt elupaikade direktiivi artikli 6 lõikele 4 võib projektile rangetel tingimustel (puuduvad alternatiivsed lahendused, on olemas eriti mõjuvad põhjused üldiste huvide seisukohast, on võetud kahju hüvitamise meetmed, millega tagatakse Natura 2000 võrgustiku sidusus) siiski loa anda ka juhul kui asjakohase hindamise tulemusel jõutakse järeldusele, et kahjulikku mõju ei saa välistada. Komisjoni tuleb sel juhul teavitada ja teatavatel asjaoludel esitada arvamus.

Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta

(juhtum M.8106 – Jones Lang Lasalle / Integral UK Holding)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2016/C 273/02)

19. juulil 2016 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine siseturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ([1]) artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

— Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbri ja kuupäeva järgi ning tegevusalade registri kaudu;

— elektroonilises vormis EUR-Lex'i veebisaidil (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=et) dokumendinumbri 32016M8106 all. EUR-Lex pakub *on-line*-juurdepääsu Euroopa õigusele.

([1]) ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta

(juhtum M.7986 – Sysco/Brakes)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2016/C 273/03)

9. juunil 2016 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine siseturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ([1]) artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

— Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbri ja kuupäeva järgi ning tegevusalade registri kaudu;

— elektroonilises vormis EUR-Lex'i veebisaidil (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=et) dokumendinumbri 32016M7986 all. EUR-Lex pakub *on-line*-juurdepääsu Euroopa õigusele.

([1]) ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA KOMISJON

Euro vahetuskurss [1]

26. juuli 2016

(2016/C 273/04)

1 euro =

	Valuuta	Kurss		Valuuta	Kurss
USD	USA dollar	1,0997	CAD	Kanada dollar	1,4553
JPY	Jaapani jeen	114,67	HKD	Hongkongi dollar	8,5301
DKK	Taani kroon	7,4393	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,5561
GBP	Inglise nael	0,83710	SGD	Singapuri dollar	1,4925
SEK	Rootsi kroon	9,5124	KRW	Korea vonn	1 249,22
CHF	Šveitsi frank	1,0870	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	15,8672
ISK	Islandi kroon		CNY	Hiina jüaan	7,3357
NOK	Norra kroon	9,4370	HRK	Horvaatia kuna	7,4855
BGN	Bulgaaria leev	1,9558	IDR	Indoneesia ruupia	14 488,80
CZK	Tšehhi kroon	27,021	MYR	Malaisia ringit	4,4693
HUF	Ungari forint	313,16	PHP	Filipiini peeso	51,855
PLN	Poola zlott	4,3629	RUB	Vene rubla	72,8920
RON	Rumeenia leu	4,4657	THB	Tai baat	38,494
TRY	Türgi liir	3,3508	BRL	Brasiilia reaal	3,6080
AUD	Austraalia dollar	1,4599	MXN	Mehhiko peeso	20,6734
			INR	India ruupia	74,0420

[1] *Allikas*: EKP avaldatud viitekurss.

Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused

(2016/C 273/05)

Vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 [1] artikli 9 lõike 1 punkti a teisele taandele muudetakse Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavaid märkusi [2] järgmiselt:

Leheküljel 381

9503 00 Kolmerattalised jalgrattad, tõukerattad, pedaalidega autod jms ratastel mänguasjad; nukuvankrid ja -kärud; nukud; muud mänguasjad; vähendatud suurusega („mõõtkavas") mudelid jms meelelahutuslikud mudelid, liikuvad või liikumatud; igasugused mosaiikpildid

lisatakse teisele lõigule järgmine punkt:

„d) kombinatsioonid võtmerõngast ja mänguasjast, mis on ühendatud võtmete kasutamist hõlbustaval viisil (nt kett või karabiinlukk), mis on oma suuruse/laadi ja kujunduse poolest mõeldud peamiselt võtmete hoidmiseks ning mida kantakse üldiselt taskus või käekotis (üldiselt klassifitseeritakse kombinatsioon võtmerõnga materjali järgi)."

[1] Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1).
[2] ELT C 76, 4.3.2015, lk 1.

Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused

(2016/C 273/06)

Vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 [1] artikli 9 lõike 1 punkti a teisele taandele muudetakse Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavaid märkusi [2] järgmiselt:

Leheküljele 367

lisatakse järgmine tekst:

„**8714 99 90 Muud. Osad**

Siia alamrubriiki kuuluvad lasteistmed, mis on ette nähtud laste vedamiseks täiskasvanute jalgrattal. Iste võib olla paigutatud pakiraamile, rattaraamile või kinnitatud juhtrauale või selle külge. Need istmed on mõeldud kasutamiseks peamiselt jalgratastel ja neid käsitatakse seega jalgratta lisavarustusena."

[1] Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1).
[2] ELT C 76, 4.3.2015, lk 1.

ISSN 1977-0898 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET